



چرا امام(ره) در بازگشت به کشور به بهشت زهرا(س) رفت؟

بعد از فرار شاه از کشور، امام از بازگشت قریب الوقوع خود به کشور خبر دادند. شور و شوقی میان مردم حاکم بود و همه خود را برای بازگشت ایشان آماده می کردند.

بعد از فرا، شاه از کتشم، امام از بازگشت قریب الوقوع خود به کتشم، خبر دادند. شور و شوق، میان مردم حاکم بود و همه خود را برای بازگشت ایشان آماده می کردند. به گزارش ایسنا، به نقل از جماران، مرحوم صادق طباطبایی از همراهان نهضت امام خمینی(س) در بخشی از خاطرات خود به موضوع بازگشت امام به کشور اشاره کرده و آن را اینگونه روایت کرده است:

امام خمینی در پاسخ به سوال خبرنگاران که چه موقع به ایران باز خواهید گشت می گفتند هر&rm; &rm; وقت صلاح باشد. ساعاتی پس از خروج شاه از ایران (26 دی) امام یک بیانیه سه ماده ای&rm; &rm; صادر و اعلام کردند که بازگشت من به ایران در اولین فرصت مناسب انجام&rm; &rm; خواهد شد. چند روز بعد در 30 دی امام طی پیامی خطاب به ملت ایران اعلام کردند&rm; &rm; که ان شاء الله تعالی به زودی به شما می پیوندم تا در خدمت شما باشم. شبی که امام این تصمیم خود را اعلام کردند، بعد از نماز مغرب و عشا بود که به&rm; &rm; اتاق آمدند و توسط حاج مهدی عراقی دوستان را دعوت کردند. از کسانی که در آن&rm; &rm; جلسه بودند این آقایان را به یاد دارم: سید احمد آقا، مرحوم اشراقی، موسوی&rm; &rm; خوثینی ها، فردوسی پور، دکتر یزدی، دکتر حبیبی و قطب زاده و آقای محمدعلی&rm; &rm; صدوقی.

امام در آن جلسه عنوان کردند که من به ذهنم رسیده است که دیگر موقعش رسیده&rm; &rm; که برگردیم ایران و ما کاری اینجا نداریم. زودتر برویم و مردم را ببینیم و کارهایمان را&rm; &rm; در داخل کشور انجام بدهیم. و سپس نظر حاضران را پرسیدند، پس از سخن امام&rm; &rm; حالت عاطفی شدیدی بر همه حاکم شد بخصوص مرحوم عراقی دچار التهاب روحی&rm; &rm; شد و اشک در چشمش حلقه زد، البته امر غیر منتظره ای نبود و همه در انتظار چنین&rm; &rm; روزی بودیم. ولی به هر حال تصمیم مسرت بخش و در عین حال قابل ملاحظه ای بود.&rm; &rm; گفتند مصلحت را شما بهتر می دانید.

بعد از آن بحث شد که بعد از ورود به مهرآباد چه کنیم. پیشنهاد داده شد که برویم&rm; &rm; مجلس شورای ملی. امام گفتند به آنجا برویم که به آن مشروعیت بدهیم؟ عده ای هم&rm; &rm; گفتند مجلس جای کوچکی است و جایی است که نمایندگان شاه آنجا بودند و در شأن&rm; &rm; امام نیست. به این جمع بندی رسیدیم که امام ابتدا بروند دانشگاه تهران که جایگاه و&rm; &rm; پایگاه مبارزات سیاسی و نیز محل تحصن آقایان علمای شهرستان هاست و بعد هم به&rm; &rm; بهشت زهرا و در آنجا امام در حضور خانواده شهدا سخنرانی کنند. بحث و گفتگو شد&rm; &rm; که باید کمیته تدارکات تشکیل بشود و مقدمات کار را فراهم و شرایط و امکانات را&rm; &rm; بررسی کنند. مرحوم اشراقی گفت به لحاظ امنیت بهتر است امام با هلیکوپتر به&rm; &rm; بهشت زهرا بروند. امام پاسخ دادند: من از روی سر مردم حرکت کنم؟ نه با ماشین&rm; &rm; می رویم.

از لحظه ای که این پیشنهاد داده شد تا لحظه عملی شدن آن حدود دو هفته طول&rm; &rm; کشید. بعدا که به دستور بختیار فرودگاه ها بسته شد، جلسه دیگری تشکیل شد.&rm; &rm; برشی از کتاب خاطرات سیاسی اجتماعی دکتر صادق طباطبایی؛ ج 3، ص 202-203.